Uspokojení - Radek Čihák

Dříve, než-li propletem si čakry
zbytečné je hrát na sebe machry
až si čakry propletem
smíříme se světem

Až nás duše z duše zazebou
smíříme s tělem – se sebou
a když budem se vším smíření
budu mužem svý ženy

Jak ten život spolu přežijem?
Až si jednou ublížíme, kam to ukryjem?
Svět či nebe, peklo nebo ráj?
Jsme jen lidi a ti v duši všeho kousek maj…

Hladoví a smutní, chudí – neukojení
všichni chtějí býti pěkně uspokojení
Upokoj se, lásko, budem v prachu zvířeni
a já budu mužem svý ženy…

A než budem: post coitum triste
Vy ostatní běžte někam, vypadněte, zmizte